

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

červenec, srpen 2016

VELEHRAD. Změřit tlak nebo hladinu cukru v krvi? Charitní pracovníci si vzali na mušku každého. Zdravotní stav proklepli zájemcům všech generací pod slunečníkem poblíž velehradské baziliky. Jak bylo v Dny lidí dobré vůle, to se dočtete na straně 3.

Foto: Pavel Langer, Arcidiecézní charita Olomouc

obsah

Duchovní slovo:

Laudato sii.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Velehrad 2016: silné příběhy lidí o nouzi a milosrdné pomoci i přípitek.....3

Charita vyfešákovala Colours of Ostrava haitskými účesy.....3

Udělal jsi dobrý skutek? Zataguj si na zeď dobrovolníků.....4

Starej se.....5

Z farních a oblastních Charit:

Holešov, Hranice, Luhačovice, Olomouc, Šternberk, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Charita ČR poskytuje materiální a zdravotnickou pomoc uprchlíkům v Aténách.....21

Olomoučtí dárci přispěli na opravy sirotčince v Ulánbátaru.....21

Osmičlenná haitská rodina má kde bydlet.....22

MISE NA UKRAJINĚ - zápisky z cesty IV.....22

DUCHOVNÍ SLOVO

*Milí charitní spolupracovníci,
v encyklice Laudato sii čerpejme dále z moudrosti biblických příběhů.*

70. V příběhu o Kainovi a Ábelovi vidíme, že žárlivost přiměla Kaina dopustit se krajní nespravedlnosti proti svému bratru. To způsobilo zlom ve vztahu mezi Kainem a Bohem a mezi Kainem a zemí, ze které byl vyhoštěn. Tento přechod zachycuje dramatický rozhovor mezi Bohem a Kainem. Bůh se ptá: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ Kain říká, že neví a Bůh naléhá: „Cos to udělal? Hlas krve tvého bratra volá ke mně ze země. Proto buď proklet, (vyhnán) z úrodné země.“ (Gn 4,9-11) Zanedbání závazku zušlechťovat a uchovávat správný vztah k bližnímu, o něhož jsem povinen pečovat a kterého mám chránit, ničí můj vnitřní vztah k sobě samému, k druhým, k Bohu i k zemi. Když jsou všechny tyto vztahy opomíjeny, když na zemi už nepřebývá spravedlnost - praví nám Bible - je v ohrožení veškerý život. Tomu nás učí příběh o Noem, když Bůh hrozí, že vyhladí lidstvo pro jeho trvalou neschopnost žít na výši požadavků spravedlnosti a pokoje: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším živým, neboť země je plná bezpráví, které lidé páchají.“ (Gn 6,13) Již v těchto starobylých příbězích oplývajících hlubokou symbolikou bylo obsaženo přesvědčení, které vnímáme dnes, že totiž všechno je ve vztahu a že pravá péče o náš vlastní život a naše vztahy k přírodě jsou neoddělitelné od bratrství, spravedlnosti a věrnosti ve vztahu k druhým.

71. I když „bylo na zemi mnoho lidské špatnosti“ (Gn 6,5), a Bůh „litoval, že udělal lidi na zemi.“ (Gn 6,6) Přesto se prostřednictvím Noeho, který si uchoval bezúhonnost a spravedlnost, rozhodl otevřít cestu spásy. Dal tak lidstvu možnost nového začátku. Stačí jediný dobrý člověk, aby byla naděje! Biblická tradice jasně stanoví, že tato rehabilitace s sebou nese znovuodhalení a respektování rytmů vepsaných do přírody rukou Stvořitele. Je to vidět například na zákonu o Šabat. Sedmého dne Bůh přestal s veškerou prací, kterou vykonal. Bůh nařídil Izraeli, aby každého sedmého dne v týdnu slavil jako den odpočinku, Šabat (srov. Gn 2,2-3; Ex 16,23; 20,10). Na druhé straně byl pro Izrael a jeho zemi stanoven každých sedm let také sabatický rok (srov. Lv 25,1-4), během něhož byl uložen úplný odpočinek zemi, neselo se a sklízela se jen úroda nutná k přežití a k nabídce pohostinství (srov. Lv 25,4-6). Nakonec po uplynutí sedmi sedmiletí, tedy po čtyřiceti devíti letech bylo slaveno jubileum, rok všeobecného odpuštění a byla vyhlášena „v zemi svoboda všem jejím obyvatelům“ (Lv 25,10). Rozvoj tohoto zákonodárství měl za cíl zajistit rovnováhu a rovnost ve vztazích člověka k druhým lidem a k zemi, kde žil a pracoval. Současně to však bylo uznání skutečnosti, že dar země a jejích plodů patří všemu lidu. Ti, kdo obdělávali a opatrovali toto území, měli se s jeho plody dělit zvláště s chudými, vdovami, sirotky a cizinci: „Až budete ve své zemi sklízet obilí, nesmíš vyžnout své pole až k samému okraji a paběrkovat zbytky po žni. Ani svou vinici nesmíš sklídit dočista

a zbytky hroznů své vinice nesmíš paběrkovat. Necháš je pro chudého a pro cizince.“ (Lv 19,9-10)

72. Žalmy často vybízejí člověka, aby chválil Boha Stvořitele, který „rozprostřel na vodách zemi, jeho milosrdenství trvá navěky“ (Žl 136,6). Vybízejí však ke chvále také ostatní tvory: „Chvalte ho, slunce a měsíci, chvalte ho, všechny zářící hvězdy! Chvalte ho nebesa nebes a vody, které jsou nad nebesy! Ať chválí Hospodinovo jméno, neboť on rozkázal, a byly stvořeny!“ (Žl 148,3-5) Existujeme nejenom z moci Boží, ale před Ním a s Ním. Proto se Mu klaníme.

73. Spisy proroků zvou ke znovunalezení síly v obtížných chvílích rozjímáním o Boží moci, která stvořila veškerenstvo. Nekonečná moc Boží nás nepřivádí k útěku před Jeho otcovskou něhou, protože v Ném se snoubí cit i síla. Vskutku, každá zdravá spiritualita s sebou zároveň nese přijímání božské lásky a důvěrné klanění se Pánu pro jeho nekonečnou moc. V Bibli je Bůh, který osvobozuje a zachraňuje, Tím, který stvořil veškerenstvo, a tyto dva způsoby jednání jsou niterně a nerozlučně spojeny: „Ach, Pane, Hospodine, hle, svou velikou mocí a vztaženou paží jsi udělal nebe a zemi. Tobě není nic nemožné!... Vyvedl jsi svůj izraelský lid z egyptské země znameními a zázraky.“ (Jer 32,17.21) „Věčný Bůh je Hospodin, který stvořil končiny země; nezemdlí a neunaví se, nelze vystihnout jeho moudrost. Znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost.“ (Iz 40,28b-29)

74. Zkušenost babylonského otroctví způsobila duchovní krizi, která vedla k prohloubení víry v Boha jasným vyjádřením Jeho stvořitelské všemohoucnosti povzbuzující lid k opětovnému nalezení naděje uprostřed neštěstí. Po mnoha staletích ve chvíli další zkoušky a dalšího pronásledování, když se římská říše snažila zavést absolutní nadvládu, věřící znovu nacházeli útěchu a naději umocněním důvěry ve všemohoucího Boha a zpívali: „Veliké a podivuhodné skutky, Pane, Bože vševládny! Spravedlivé a spolehlivé jsou tvé cesty!“ (Zj 15,3) Když Bůh mohl stvořit svět z ničeho, může také do tohoto světa zasáhnout a přemoci každou formu zla. Nespravedlnost tedy není nepřemožitelná.

75. Nemůžeme zastávat spiritualitu, která opomíjí všemohoucího Boha Stvořitele. Tak bychom se nakonec klaněli světským mocnostem anebo se stavěli na místo Pánovo až k nárokování si bezmezného pošlapávání reality, kterou stvořil. Ten nejlepší způsob, jak uvést člověka na jeho místo a odstranit jeho nárok být absolutním vládcem země, je v návratu k upřednostnění postavy Otce, Stvořitele a jediného vládce světa, protože jinak bude člověk vždycky tíhnout k tomu, že bude ukládat realitě svoje zákony a svoje zájmy.

Zlobí nebo trápí nás zlo ve světě a kolem nás? Zasejme malé seménko dobra.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Velehrad 2016: silné příběhy lidí o nouzi a milosrdné pomoci i přípitek

Velehrad - Charita letos slaví 25 let od obnovení své činnosti. V duchu těchto oslav se nesly i Dny lidí dobré vůle na Velehradě. 4. a 5. července tam lidé v charitním stanu zhlédli výstavu fotografií, soutěžili o atraktivní ceny, děti se vydovářely v zábavním koutku při tvorbě hraček a také se připojelo na „Na zdraví Haiti“. „Čečenské město Groznyj, jsou čtyři měsíce po válce. Nákladní auta Charity zastavují na panelovém sídlišti, na zdi jednoho z vysokých domů je vidět nápis v ruštině: Nestřílejte, zde jsou lidé. V budovách zejí díry po vytrhaných oknech, ze země trčí dráty. Ve vykopaných prostorách pod zemí se ukrývají lidé. Tísni se jich tam patnáct. Ženy, děti, staří.“ Takový obrázek viděli charitní pracovníci v Čečensku. Byli jedni z mála, kterým sem bylo povoleno přijet a pomáhat. Příběhy z Čečenska, ničivých povodní, které zatopily v roce 1997 Moravu, a další přiblížila na Velehradě prezentace Arcidiecézní charity Olomouc i svědectví lidí, kteří je prožili na vlastní kůži. Ti se o své zážitky podělili při tiskové konferenci v pondělí 4. července ve Stojanově. Přítomní si tam připomněli 25 let od obnovy charitní činnosti s olomouckým arcibiskupem, Mons. Janem Graubnerem. Konferenci zakončil slavnostní přípitek a raut, který připravili gurmánští mágové z Uherského Brodu.

S Charitou na cestu 25 let milosrdné lásky

Na charitní cestu milosrdenství se zájemci vydali ve stanu u baziliky. 25 let milosrdné lásky tam přiblížily poutavé fotografie a texty, které se váží k důležitým milníkům historie Charity v Arcidiecézi olomoucké. Cesta začala roku 1988 zemětřesením v Arménii a pokračovala dál misí v Čečensku, zvládnutím prvních gigantických povodní, dále zřízením domácí péče v rodinách, prvního domu pro lidi bez přístřeší Samaritán, zřízením CARITAS - Vyšší odborné školy sociální Olomouc, chráněného bydlení Daliborka, kde najdou útočiště stárnoucí rodiče a jejich handicapované děti, či hospice na Sv. Kopečku.

O zábavu se postaral tradiční charitní kvíz se soutěží o atraktivní ceny. Hlavními výhrami byly mobilní telefony značky T-Mobile. Další ceny zajistily jednotlivé Charity. Výherci se losovali hned dvakrát. Za vyplnění kvízu návštěvníci obdrželi také razítko do pasu milosrdenství. Po odevzdání pasu je čekalo další losování o zajímavé ceny u pořadatelů Dnů lidí dobré vůle. Příjemným osvěžením byla v charitním stanu i ochutnávka kampaně Na zdraví Haiti. Kdo zaplatil za kelímek kohoutkové vody libovolnou částku, pomohl tak Haitťanům, kteří nemají dostatek zdravotní péče. Chvilí odpočinku nabídl relax koutek, kde si děti nebo hráví dospělí vyrobili haitskou hračku, vydovářeli se u ukrajinského pexesa atd. Jiní návštěvníci si mohli nechat změřit tlak nebo hladinu cukru v krvi.

Všem zúčastněným Charitám a dobrovolníkům patří velký dík.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Charita vyfešákovala Colours of Ostrava haitskými účesy

Ostrava - Barevné stuhý, korálky a hbité ručky. Takto vybavení vyrazili pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO) v pátek 15. července na Colours of Ostrava. Speciální kadeř-

nický salón, kde návštěvníkům vykouzlili na hlavě nápadité haitské účesy, se nacházel v čajovně Oriental v Design zóně areálu Vítkovice. Život na Haiti, kde ACHO už dlouhá léta

působí, přiblížila na festivalu i výstava fotografií cestovatele Jiřího Pasze.

Zdravotní péče nebo vzdělání je pro mnohé Haitřany nesplnitelný sen. A právě v těchto dvou oblastech ACHO na Haiti pomáhá. Zajiřtřuje třeba chod řkol v Baie de Henne ři Gonařves, jejichř řáci si této řance na lepřři budoucnost velmi vřřř. Vřechny řeti tak mřřř do řkoly v řistřř uniformřř a v ozdobnřř svřteřnřř řřesech. „I přes vřechnu břdu se Haitřanř rádi nastrojř, zejmřna do řkoly a do kostela, ale takř přř jejich tradiřnřř karnevalech. Dřvky a řeny si zvlřřř dřvřř řřleřřet na řřesech. Podobnř řřesy si vyzkouřřeli i nřvřřřnřřci festivalu Colours of Ostrava,“ řřřř koordinřtorka projektř na Haiti Klřara Lřoffelmannovř. Ona i stylistka vřřperkovaly vlasy festivalovřř nřdřencř korřřlky nebo stuhami a gumičkami nejrřřznřřřř baredř.

řřvot na Haiti okusili zřkaznřřci řřajovny takř prostřednictvřm vřřstavy fotografiř Jiřřho Pasze. Ten doprovřřzel pracovnřci ACHO přř lořřskř misi. Divokř zemř a jejř zvlřřřnř protikladnost mu uřarovala. „Kdyř Břh rozdřval barvy, střlo Haiti prvňř v řřadř. Ostrovňř zemř mřř v sobř nřco z řeckř tragřdie, jako by tu nikdy nekonřil přřsun dramatu. I svřtlo je tu přřpomřnkou temnoty. Kařřdodennř řřvot lidř je plňř vřřnř, boje o třlo, boje o duřř,“ uvřřř fotograf. Svou vřřstavu nazval Vřechny barvy nřdřje aneb jak Haiti (ne)přřchřřřř o řkolřky.

Karolřna Opatřřilovř,
ACHO

Udřlal jsi dobrř skutek? Zataguj si na zeď dobrovolnřkř

Takř řřastnřřci United se zvřřnřli na zdi dobrovolnřkř.

Foto: K. Opatřřilovř

Vsetřn - Zeď plňř fotografiř, přřbřhř i dobrřř skutkř. Arcidieřezňř řarita Olomouc ji vystavila na Multikulturnřm křesťanskřm festivalu – United (18. – 21. srpna) s vřřzvou „Zataguj si!“ Zeď se od prvňřho dne zařala plnit podpisy, třchto tagř se podařřlo nashromřřdit přes stovku.

Charita přřblřřila řřastnřřkřm vsetřnskřho festivalu United dobrovolnictvřm v nejrřřznřřřř koutech řeskř republiky. Střnek navřřřřili i tacř, kteřř se mohli na zeď dobrovolnřkř hřdř podepsat. „Brřval jsem handicapovanřho kamarřda na vřřlety, protože nemohl chodit. Dal jsem na kolečka matraci a pak jej vozil na tomto vozřřku po řesku. Vyrřřřli jsme i do hor, to jsem jej nesl na zřdech. Kdyř jsme se vnořřili ze zatřčky naproti dřřřřm turistřm, ti

se lekli, ře jde naproti nim chlap se dvřma hlavami,“ lřřil barvitř zřřitky dlouhovlasř muž. Takř on si zatagoval fixem na zeď dobrovolnřkř.

Kromř tagř zdobily zeď i fotografie z koledovřnř Třř krřlř v Svitavřch, dobrovolnictvřm v nemocnici v Uherskřm Hradiřř, zřplav v řechřch ři Romskř pouti poblřř Olomouce. Nechybřly ani přřbřřy dobrovolnřkř z Arcidieřezě olomouckř i třch, kteřřm lidř dobrř vřle pomohli.

Mřme svou dceru zpřt, dřkuje maminka

O svř dojmy se podřřřila třeba řena z Uherskohradiřřska. Jejř dcera zařala mřt v devřtř třřidř problřmy. Nemřla třmřř řřdnř kamarřdky a opakovanř řelila řikanř. „Dcera s nřmi vřbec nechřřla mluvit o tom, co přřžívř, a zařala se nřm vzdalovat. Pak jsem přř řekřnř na autobus narazila na letřk Dobrovolnřckřho centra. Zeptala jsem se tam a netrvalo ani třden a za dcerou přřřla dobrovolnice - mladř milř vysokořkolačka. Dcera se s nř schřřř kařřdř řtvřteřnř odpole-dne. Je tědř mnohem otevřřenřřř, vřce se nřm doma svřřuje a takř se zlepřřila ve řkole. Dobrovolnice se jř stala vřbornou kamarřdkou a přřmo i vzorem – přřvedla ji ke hře na kytaru, nauřřla ji spoustu zajřmavřř vřcř. Dcera si vřc vřřř a nařřla si novř kamarřdky. Jsme za tuto pomoc moc vdřřnř,“ podřřřila se o svř dojmy maminka.

Nabřdka Charity, komu neziřřtnř pomoci, je pestrř. Lidř mohou pomoci třm, kteřř se ocitli v nouzi vlivem mimořřdnř udřlosti (povodňř, vichřřice, vřřnř dopravnř nehody,...). Na dlouhřm seznamu je i douřovřnř dřtř ze sociřlnř slabřř rodin, aktivňř trřvenř volňřho řasu s dřtřmi, pomoc lidřm bez domova ři spoleřnost seniorřm, pomoc v jejich domřcnosti, doprovod k lřkřřř, na řřřady a podobnř. Dřřř kapitolou dobrovolnictvř je takř pomoc v nemocnici, hospici ři duchovňř doprovřřzenř a modlitby za umřřajřci. Střnek Charity ozdobily i originřlnř řperky z Haiti, jejichř

zakoupením lidé podpořili projekt Arcidiecézní charity Olomouc Adopce na dálku. Festivalové účastníky nejvíc zaujaly náušnice z lastur či náramky z kokosu.

Své propagační materiály poskytly na United Charity z Českých Budějovic, Holešova, Hradce Králové, Litoměřic, Olomouce, Otrokovic, Svitav, Šumperku, Uherského Hradiště,

Uherského Brodu, Valašského Meziříčí, Vsetína, Zábřehu a Znojma.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Pozvánka na tiskovou konferenci CHARITY ČESKÁ REPUBLIKA

Praha, 15. září 2016

Dovolujeme si Vás pozvat na **TISKOVOU KONFERENCI**, na níž budou představeny **výsledky nejnovějšího výzkumu** o postojích české veřejnosti k péči o seniory, o plánech Čechů stran zajištění důstojného stáří svých rodičů a o problémech, se kterými se pečující osoby nejčastěji setkávají. Dále bude představena aktuální šíře služeb, kterou při péči o seniory poskytuje Charita ČR a trendy, které prosazuje.

Akce se uskuteční **ve středu 21. září 2016 od 10 hodin** v Klubu u Panny Marie Sněžné na Jungmannově náměstí v Praze 1 (vchod z Františkánské zahrady).

Vystoupí:

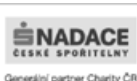
Mgr. et Mgr. Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR

P. ThLic. Bc. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR, nastupující generální sekretář ČBK

Svoji účast prosím potvrďte do pondělí 19. září na adresu: jan.oulík@charita.cz či na telefonu: 603 895 984.

Charita Česká republika, Vladislavova 12, 110 00 Praha 1, telefon: 296 243 341 – www.charita.cz

Charita Česká republika je největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb. Naším základním posláním je ochrana člověka v jeho důstojnosti od početí po přirozenou smrt. Pomáháme lidem v ohrožení nebo nouzi bez ohledu na jejich věk, pohlaví, politické smýšlení, sociální postavení, rasu, národnost či náboženství. Zřizovatelem Charity ČR je katolická církev.

Starej se!

Premýšleli jste už o tom, kde a jak stráví
vaši blízcí
důstojný závěr života?

**PRVNÍ KROK MŮŽETE UDĚLAT
V PÁTEK 16. ZÁŘÍ 2016
NA JUNGMANNOVÉ NÁMĚSTÍ V PRAZE.**

Od 10:00 do 18:00 zde budete moci bezplatně konzultovat s odborníkem péči o vaše blízké z řad seniorů, zkusit si ve speciálním obleku, jaké je to „být starý“, zúčastnit se workshopu domácí péče nebo si v 16:30 poslechnout **KONCERT DUA PŮLJABLKŮN.**

Od 14. do 21. 9. můžete na téže místě zhlédnout **VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ STAREJ SE!** v hlavní roli s našimi klienty.

Více na charita.cz/starej-se

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Holešov

„Jdi a jednej také tak“

Týden letních aktivit 2016 se nesl v duchu skutků milosrdenství

Holešov - Co je to milosrdenství, jak můžeme konat milosrdné skutky a kolik jich vlastně je? K čemu jsou dobré a konáme je rádi? To bylo hlavním mottem celého Týdne letních aktivit, které se již druhým rokem uskutečnily v Domě U sv. Martina v Holešově.

Organizátoři z Centra pro rodinu ve spolupráci s Charitou Bystřice pod Hostýnem a Charitou Holešov připravili pro 29 přihlášených dětí nejrůznější aktivity, hry, výlety, soutěže a promítání. Každým dnem se děti seznamovaly s tím, jak se mohou stát milosrdnými – a to formou přizpůsobenou jejich věku a schopnostem. Jednoduché bylo plnit

Týden letních aktivit se zúčastnilo 29 dětí.

Foto: Archiv Charita Holešov

úkoly typu: sytit hladové a napájet žíznivé, šatit neoblečené, ale mezi skutky jsou i takové, které se nedaří plnit vždy tak, jak bychom si přáli. Např. trpělivě snášet protivné lidi – to je často velmi těžké... (Ovšem, položme si otázku – Nejsem i já často protivný jiným lidem?)

Během týdne se také docela dost cestovalo na výlety, takže jeden den se skupinky s názvy Samaritáni, Ryby, Milosrdné tavy, Bleskové korytnačky a Stopaři snažily plnit milosrdné skutky v Rožnově pod Radhoštěm v tamním Dřevěném městečku a jiný den zase navštívily poutní místo sv. Hostýn.

Zážitků a krásných chvil si všichni užili opravdu hodně, zakusili, jaké to je milosrdné skutky nejen vykonávat, ale také přijímat. Za krásný a vydařený týden patří naše poděkování v první řadě Pánu Bohu, hl. vedoucím Jitce a Katce, holkám z Charit Lei a Heli, dobrovolníkům „tetě“ Martě, Zuzce a Ladovi. Dovážku obědů nám zařídila a také osobně dovezla vedoucí CHPS Eva Relichová – děkujeme.

**Leona Machálková,
Charita Holešov**

Charita Hranice

Prázdninové setkání v zámecké zahradě zasedlo do přítomných semínka dobra

Hranice - Ve čtvrtek 25. srpna se v zámecké zahradě setkali zaměstnanci Charity Hranice s charitními dobrovolníky, koledníky Tříkrálové sbírky a se všemi zájemci z řad široké veřejnosti. V průběhu odpoledne se prezentovaly zdravotní a sociální služby Charity Hranice. Zájemci dostali informace nejen o poskytovaných službách a projektech, ale také mohli otestovat svůj zdravotní stav a seznámit se s činností organizace sdružující české stomiky ILCO.

Setkání ve 14 hodin zahájil ředitel Charity Hranice Jan Hegar společně se starostou města Hranice Jiřím Kudláčkem. Následovala akční loutková pohádka v podání protagonistů divadelního spolku Bez kliky, která zaujala děti i dospělé. Zdravotní klauni si ve svých barevných kufrech dovezli spoustu zábavných věcíček, se kterými si nejen děti užily po celé odpoledne spoustu legrace.

Účastníky setkání přijel pozdravit také prezident Arcidiecézní charity Olomouc otec Bohumír Vitásek, který povzbudil přítomné, aby se nenechali zdeptat stále se rozšiřujícími špatnými zprávami. Vyzval je k zasévání semínek dobra, které spočívají v pochvalě druhého, v úsměvu, v dobrém slově a v pozornosti k tomu, co druhý potřebuje.

Po celé odpoledne vylétávali vyrobení pestrobarevní motýlci z dílničky nízkoprahovky Fénix a skákací hrad byl permanentně v obležení dětí. Úderné hity hranické skupiny Gentlemen's club v průběhu odpoledne roztančily některé z návštěvnic.

Mezi nejspokojenější účastníky Prázdninového setkání v zámecké zahradě patřily bezesporu děti, ale věříme, že každý z návštěvníků si v pestrém programu našel něco, co jej zaujalo a obohatilo.

Charita Hranice

Charita Luhačovice

CHARITA SVATÉ RODINY
LUHAČOVICE VÁS ZVE NA

BENEFIČNÍ KONCERT

s křesťanskou skupinou

ADORARE

25. září 2016
v 15:00

v kostele SVATÉ RODINY
v LUHAČOVICÍCH

 Charita
Luhačovice

KONCERT SE KONÁ POD
ZÁŠTITOU MĚSTA LUHAČOVICE

Charita Luhačovice žije, aneb co proběhlo a co se chystá

Luhačovice – Hudba a zpěv v podání Adorare, mše svatá či měření glykemie. To vše je na programu Charity Luhačovice u příležitosti Dnů Charity. A jak Charita zpestřila Luhačovickým léto?

Léto v Luhačovicích zahájila akce „Sekáček na Charitě Luhačovice“, kde lidé věnovali kus lepšího oblečení za účelem dalšího prodeje. Podařilo se tak nasbírat 2100 korun, za které charitní pracovníci nakoupili nové hrnce a campingové nádoby

do denního stacionáře. Díky lidem dobré vůle mohou být zase aktivizace pro klienty o něco pestřejší.

S koncem září se blíží také Dny Charity Luhačovice, ve kterých charitní pracovníci zájemcům bezplatně změří glykémii a také je budou informovat o tom, jak pečovat o seniora v domácím prostředí.

V sobotu 24. září začne v 19 hodin v kostele v Pozlovicích VEČER CHVAL s křesťanskou skupinou Adorare.

Hudebníky z Adorare uslyší také příchozí v luhačovickém kostele Sv. Rodiny. **V neděli 25. září** tam v 15 hodin začne Benefiční koncert pro Charitu Luhačovice. Vstupné je dobrovolné.

V úterý 27. září se uskuteční v luhačovické zámecké kapli Sv. Josefa mše svatá za Charitu Luhačovice, její uživatele, dobrovolníky a dárce. Mše začne v 6:30 hodin. V tento den se rovněž slaví památka sv. Vincence z Paula – patrona charitního díla.

Ve středu 28. září se lidé mohou těšit na Svatováclavský jarmark před radnicí, potrvá od 9 do 16 hodin. Na jarmarku nebude chybět stánek s rukodělnými výrobky Denního stacionáře s šitými hračkami, keramickými ozdobami a jinými věcičkami. Více informací o programu Dnů Charity Luhačovice jsou k přečtení na www.luhacovice.charita.cz.

Nové nádobí pro luhačovický denní stacionář.

Foto: Archiv Charita Luhačovice

Hlavními sponzory Týdne s Charitou Luhačovice 2016 jsou: Lázeňské oplatky CLIP Luhačovice, Vincentka a.s.

Anna Martincová,
Charita Luhačovice

Charita Olomouc

Peníze z Tříkrálové sbírky pomohly rodinám v tísní

Olomouc - Uhrazení nájemného rodině, která se dostala do tíživé finanční situace, nákup základních potravin či finanční výpomoc těm, kteří se ocitli v akutní nouzi. Díky Tříkrálové sbírce poskytne Krizové centrum Charity Olomouc pomoc řádově několika desítkám rodin ročně. Z letošního výtěžku tak pomohlo překonat tíživou situaci ženě, která se stala obětí domácího násilí, i zajistit zázemí mladé rodině, která se ocitla bez střechy nad hlavou.

Finanční prostředky z Tříkrálové sbírky pomáhají zejména těm, kteří se nacházejí v akutní krizové situaci a mohou tak být ohroženi ztrátou bydlení nebo jim chybí peníze na nákup potravin a dalších potřeb. V nejčastějších případech se jedná o finanční výpomoc na překlenutí tíživého období, jako je například uhrazení platby za energie rodině, již hrozilo odpojení elektrického proudu, nákup základních potravin pro matku s dětmi, která se po zaplacení nájemného ocitla zcela bez peněz nebo finanční výpomoc nemocným či jinak zdravotně znevýhodněným osobám.

Pomoc často až na poslední chvíli

Paní Dana žila pět let s manželem, který ji fyzicky týral. Po jednom z napadení vyhledala pomoc pobytové služby Krizového centra. „Paní Daně jsme zajistili ubytování po nezbytně nutnou dobu, v níž jsme zároveň hledali řešení její situace,“ uvedla Eva Kubečková, koordinátorka přímé pomoci Charity Olomouc. Sociálním pracovníkům se podařilo pro paní Danu zařídit tzv. „utajené bydlení“ v organizaci pomáhající obětem domácího násilí Magdalenium v Brně. „Díky prostředkům z Tříkrálové sbírky jsme mohli paní Daně poskytnout i další pomoc mimo službu Krizového centra, například zaplatit potřebné cestovní výdaje do místa nového působiště. Při odchodu nám paní Dana sdělila, že neví, jak by pokračoval její život dál, kdyby tehdy nesebrala veškerou odvahu a nevyhledala naši pomoc,“ dodala Eva Kubečková. Jedním z mnoha adresátů pomoci byl rovněž mladý manželský pár, který se ocitl bez střechy nad hlavou. Paní byla v počátečním stadiu těhotenství, a neměla dokončené vzdělání. „Vzhle-

Peníze, které vykoledovali tři králové, nyní pomáhají. Třeba rodinám v tísní.

Foto: Archiv Charita Olomouc

dem k jejich věku jsme oslovili organizaci Dům na půli cesty, která jim mohla nabídnout sociální bydlení a zpočátku i doprovázení, dále podporu v dokončení vzdělání a nalezení práce. Dvojice neměla žádné finanční prostředky. Z Tříkrálové sbírky jsme pomohli uhradit cestu do místa jejich nového bydliště a zajistili jsme rovněž potravinovou pomoc pro dobu, než se v novém domově zorientují a manžel si najde práci,“ vysvětlila sociální pracovníce Eva Kubečková.

Přímá pomoc v krizových situacích i dlouhodobé projekty

„Výhodou naší organizace je propojenost služeb, které na sebe vzájemně navazují. Jedná se například o Krizové centrum, Dlouhou poradnu a Ordinaci praktického lékaře pro lidi bez domova. Díky této součinnosti je Charita Olomouc schopna zajistit v krizových situacích komplexní služby,“ vysvětlila vedoucí Krizového centra Jana Hassová. Charita Olomouc poskytne v rámci přímé péče ročně pomoc přibližně 100 jednotlivcům a rodinám. Žádost o finanční výpomoc podléhá sociálnímu šetření, které provádí odborní sociální pracovníci. „Jedná se o pomoc jedno-

rázovou a nenáročnou. I Tříkrálová sbírka má své limity, a my nemůžeme uspokojit všechny žadatele,“ upřesnila Jana Hassová. Kromě přímé pomoci potřebným využije Charita Olomouc finanční dar Tříkrálové sbírky na pořízení nezbytného přístrojového vybavení včetně kompenzačních pomůcek pro mobilní hospicovou péči v domácnostech (péče o umírající). Podpoří rovněž rodiny s dětmi ohrožené sociálním vyloučením a lidi s duševním

onemocněním. V neposlední řadě zahájí Charita Olomouc díky tříkrálovému finančnímu daru přípravnou fázi k vybudování domova pro lidi bez domova se sníženou soběstačností, který bude pečovat především o seniory se specifickými potřebami.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Dar firmy TEMPISH pomůže lidem bez přístřeší zvládnout zimu

Olomouc - Charita Olomouc obdržela darem oděvy v celkové hodnotě téměř 400 000 korun od velkoobchodní firmy TEMPISH. Speciální dar využije středisko Samaritán pro lidi bez domova a středisko Khamoro pro rodiny s dětmi v tísní. Jedná se zejména o sezónní teplé oblečení, jako jsou bundy, kalhoty, čepice, rukavice, jejichž potřeba pro lidi v nouzi stoupá s příchodem chladnějšího zimního počasí.

Na seznamu darovaných položek jsou nejen oděvy určené pro zimní období, ale i další potřebné kusy oblečení pro muže, ženy a děti, jako jsou například sportovní mikiny či spodní prádlo. „Část daru přijde do charitního šatníku k dispozici lidem, kteří se ocitli na ulici. Další část využijeme přímo v azylových domech pro lidi bez zázemí a rovněž pro rodiny s dětmi v nepříznivé sociální situaci,“ upřesnila koordinátorka Centra materiální pomoci Charity Olomouc Barbora Cigánková

„V dnešní uspěchané době je důležité nezapomenout rozhlížet se kolem sebe. Žije mezi námi mnoho lidí, kteří se ne vlastním zaviněním dostali do složité životní situace, z níž často není snadná cesta ven. A právě proto jsme se rozhodli věnovat zimní oblečení značky SURFANIC olomoucké Charitě, která se postará o to, aby tento dar pomohl těm, kteří jej skutečně potřebují,“ sdělil manažer marketingu firmy Jonáš Navrátil. S příchodem sychravých podzimních dnů navštěvují lidé bez domova dobročinný šatník Charity Olomouc nejčastěji. „V zimě je to nejhorší. Přes den se ještě někde ohřejete, ale v noci se často člověk nemá kam schovat,“ svěřil se pan Karel, který přišel díky podnikání o dům, a ze dne na den se tak ocitl bez zázemí.

Hlavní činností firmy TEMPISH je výroba sportovního zboží spolu s velkoobchodem. V průběhu dvaceti let existence firmy se sortiment obchodního zboží rozšířil například o zimní sportovní oblečení SURFANIC, jehož oděvy Charita Olomouc aktuálně obdržela. Firma dodala Charitě Olomouc celkem 258 kusů šatstva v hodnotě 394 496 Kč.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Zimní oblečení, sportovní mikiny a spodní prádlo. To vše darovala firma Tempish potřebným.

Foto: E. Štefková

Udělat něco pro druhé. Dobrovolně a nezištně

Z Cyklu o dobrovolnictví. Drobné medailonky našich charitních dobrovolníků – seniorů, kteří již po několik let vypomáhají v nízkoprahovém denním centru Střediska Samaritán pro lidi bez domova. Prvním z nich je pan Jan Sapara.

„Kdo prokázal dobrodiní, ať mlčí, necht' vypráví ten, který je přijal.“

Citát římského filozofa Senecy je osobním motto dvaašedesátiletého pana Jana Sapary. Profesi inženýr ekonom, dnes

čínorodý muž v důchodovém věku, vystřídal v průběhu své čtyřicetileté aktivní pracovní činnosti dvě povolání jako bankovní úředník a učitel. O tom, že dochází jako dobrovolník do Charity, nevěděla zpočátku ani jeho žena.

„Nikdy mi nebyl lhostejný osud druhých. Moje maminka mě od dětství vedla k tomu, abych se v životě snažil pomáhat těm, kteří to potřebují. Vyprávěla mi, jak ke konci války darovala jídlo jedné německé ženě se dvěma malými dětmi. Říkala, že bylo vidět, že mají hlad,“ vzpomíná Jan Sapara. Charitu si vybral pro svoji dobrovolnickou činnost před pěti lety, když při návštěvě baziliky na Svatém Kopečku uviděl na nástěnce letáček, že Charita hledá dobrovolníky pro výdej obědů o sobotách a nedělích pro lidi bez domova.

Kromě výpomoci v nízkoprahovém denním centru se Jan Sapara zapojuje i do dalších aktivit, jako je Tříkrálová sbírka, Den pro malé i velké koledníky, Romský den a po čtyřikrát se účastnil přípravy Štědrého dne pro lidi bez domova. „Na štědrovečerní oběd se v Charitě sešlo asi 150 lidí. Postupně se prostřídali po čtyřech desítkách v jídelně, kde se vydává denně pouze polévka. Servíroval se řízek s tradičním bramborovým salátem, což bylo pro mnohé lidi na ulici první větší jídlo po dlouhé době. Vždy mě mile překvapí a dojde ta nádherná solidarita lidí z farností, kteří napečou a nachystají cukroví, aby obdarovali druhé... Když jsem pak večer doma usedl spolu se svými blízkými k štědrovečerní večeři, stále jsem musel přemýšlet nad životy těch, které jsem toho dne potkal. Myslel jsem na to, kde ti lidé budou spát, a co s nimi bude dál,“ pokračuje ve vyprávění Jan Sapara.

Nezištně a společně

„Víte, velmi mě oslovil papež František, jak mluvil o současné spotřební společnosti. Když jsem se nedávno setkal se svým starým známým a zmínil jsem se, že pracuji jako dobrovolník v Charitě, zeptal se mě, kolik za to mám... Bojím se, že ztrácíme schopnost udělat pro druhé něco zadarmo,“ sdílí své postřehy v úvahách nad soudobou společností bývalý inženýr ekonom, který v posledních letech přednášel bankovníctví na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého, a pokračuje: „Na druhou stranu jsem se při dobrovolnické činnosti setkal s řadou lidí, kterých si vážím pro jejich ochotu pomoci druhým. Jsou to nejen dobrovolníci, ale i zaměstnanci Charity, s nimiž žijeme a pracujeme ve vzájemné symbióze, kdy jeden bez druhého nemůžeme být. Jsme na jedné lodi a hrajeme na stejnou strunu.“

Jan Sapara zároveň vnímá, že pohled na lidi žijící na ulici je ve společnosti vesměs negativní, s čímž se nemůže plně ztotožnit. „Hodně jsem přemýšlel nad problematikou bezdomovectví. Při své dobrovolnické činnosti se setkávám s různými klienty. Jsou mezi nimi lidé slušní, kteří spadli na dno nešťastnou náhodou a kterých si vážím pro jejich snahu a schopnost postavit se nepříznivým okolnostem a ranám osudu. Najdou se zde samozřejmě

Jan Sapara při přípravě Tříkrálové sbírky.

Foto: Archiv Charita Olomouc

i lidé, kterým se nechce pracovat, propadli alkoholu a se svojí situací už nejsou schopni nic dělat. Díky těmto lidem je pak celkový pohled na „bezdomovce“ ve společnosti špatný. Ne každý je však schopen si pomoci sám,“ líčí zkušenosti ze setkání s lidmi bez domova.

Povídáme si... O dobrovolnictví, Charitě, víře, i o těch, které jsme potkali a kteří nám uvízli v paměti. V Podobenství o milosrdném Samaritánovi v Lukášově evangeliu čteme, že když na své cestě do Jericha Samaritán uviděl ležet polomrtvého člověka, byl pohnut soucitem. Neptal se po příčinách, ale přistoupil k němu, ošetřil mu rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj postaral... Přemýšlivý muž, sběratel a milovník výroků moudrých Jan Sapara dodává, že již velikán naší české literatury Karel Čapek řekl, že úroveň společnosti se posuzuje podle toho, jak se dokáže postarat o děti, nemocné a staré lidi. „A také o ty, kteří se ocitli v nouzi,“ doplňuje závěrem.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Pulzující rytmy romských písní roztančily areál letního kina v Olomouci

Olomouc - Spontánnost, živost, vysoká míra improvizace, cit pro rytmus a radost z pohybu. Písňe dynamické i melodické včetně vystoupení romských tanečních seskupení. To byl Romani Gilli 2016, který se uskutečnil 30. července 2016 v Olomouci. Nechyběl ani dětský taneční soubor KHALE JAKHA klubu KHAMORO Charity Olomouc.

Romští hudebníci a tanečníci z Přerova, Vyškova, Šumperka, Prostějova a Olomouce se sjeli poslední červencovou sobotu do Olomouce, aby zahráli a zatančili na již tradičním Romském

festivalu 2016. Mezi pěti tanečními soubory vystoupily se svým programem i nejmladší členky klubu Khamoro Charity Olomouc pod vedením pracovnice v sociálních službách Evy Gáborové. „Letošní ročník byl úspěšný, přibýlo romských kapel, a tím pádem i diváků. Naše nejmenší tanečnice předvedly dvě choreografie a za svůj výkon sklidily právem zasloužený potlesk,“ uvedla Eva Gáborová.

Taneční soubor KHALE JAKHA vede Eva Gáborová již sedmým rokem. Tanečnice trénují dvakrát týdně v klubu Khamoro

pro děti a mládež, v rámci romského folklóru se věnují základní taneční průpravě, a především důkladným přípravám choreografií pro chystaná vystoupení. „Máme dvě taneční seskupení rozdělená na mladší a starší. Na Romském festivalu nyní vystoupily pouze mladší členky souboru, protože starší tanečnice se již připravují na Romskou pouť, která se uskuteční 17. září na Svatém Kopečku u Olomouce,“ přiblížila Eva Gáborová. Středisko Khamoro pro etnické menšiny zaměřuje svoji činnost na rodiny, děti a mládež pocházející ze sociálně znevýhodněného prostředí. Prostor klubu Khamoro nabízí dětem smysluplné trávení volného času, pomoc s domácími úkoly i možnost účastnit se nejrůznějších aktivit.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Písňe a tanec v podání KHALE JAKHA klubu KHAMORO Charity Olomouc.

Foto: Archiv Charita Olomouc

Charita Svitavy

Kostel rozezní barokní dílo Melcelia

Svitavy – Koncertní provedení barokní mše Jiřího Melcelia uslyší Svitavští v neděli 2. října v kostele Navštívení Panny Marie. Jeho dílo „Missa absque Nomine“ začnou hrát CONSORTIA MELCELII v 17 hodin. Kulturní akce, která se uskuteční na závěr Týdne Charity, je benefiční a její výtěžek je určen na částečné financování nového svozového automobilu, který bude sloužit klientům charitního zařízení Světlanka – centrum denních služeb. Koncert pořádá Charita Svitavy.

**Blanka Homolová,
ředitelka Charity Svitavy**

Týden Charity zakončí koncertní provedení mše.

Foto: Archiv Consortia Melcelii

Oceněná dobrovolnice si prohlédla Senát i Valdštejnskou zahradu

Praha – Jak to vypadá v Senátu parlamentu České republiky. O tom má nyní jasno dobrovolnice Charity Svitavy Kateřina Pevná. Ve čtvrtek 21. července tam byla pozvána s dalšími dobrovolníky neziskového sektoru za odměnu. Získali totiž ocenění. Kateřinu Pevnou doprovodila do Senátu koordinátorka dobrovolníků. Do Prahy se obě vydaly na pozvání Místopředsdkyně Senátu Parlamentu České republiky Miluše Horské. S dalšími oceněnými se pak sešli v Zaháňském salonku pražského Valdštejnského paláce. Výletu do Prahy předcházelo předání ceny „Srdce na dlani“. Tu Kateřina Pevná z Charity Svitavy převzala na slavnostním gala-večeru v pondělí 30. listopadu 2015. Koalici nevládek Pardubicka a Pardubickým krajem jí bylo uděleno ocenění Dobrovolník roku. Záštitu nad akcí převzali Miluše Horská, místopředsdkyně Senátu Parlamentu ČR a Pavel Šotola, radní Pardubického kraje, zodpovědný za sociální péči a neziskový sektor. Mezi svitavskými dobrovolníky tehdy byly oceněny také Ladislava Morkesová a Kateřina Pevná, které dostaly kromě darů (certifikáty a kachle se srdcem na dlani) také pozvánku do Senátu Parlamentu ČR.

Pomáhat a tím šířit naději

Setkání zahájilo hudební vystoupení Aničky Melicharové a Pavla Diblíka. Během bližšího představení všech účastníků paní senátorka poděkovala dobrovolníkům za jejich nezištnost, za práci a také za šíření naděje, že vztahy nemusí být vždy založeny na materialistickém základě. Dobré vztahy jsou bohatstvím, které se nedá koupit, bohatstvím, které nám dává smysl života. O radost, kterou bychom mohli definovat slovem MÍT, se musíme obávat, máme strach, že o ni přijdeme. Radost založenou na rozdávání úsměvu, pomoci, na působení radosti, radost definovanou slovem BÝT nemůžeme zaplatit, ale také nám ji nemůže nikdo vzít, nemůžeme o ni přijít, nemusíme

mít strach ze ztráty. Je nezczizitelná. Je laskavá a doufejme, že i nakažlivá. A nakažlivé laskavosti je v dnešním světě třeba. Rozdáváním se zvětšuje. Laskavost mění svět. Dobrovolníci mění svět svou nezištnou laskavou ochotou. Naplňují, ať už vědomě či nevědomě, křesťanskou povinnost přetvořit ve světě temnotu ve světlo.

Po rozpravě a vzájemném sdílení si dobrovolníci prohlédli s průvodcem Senát PČR, Poslaneckou sněmovnu a krásnou Valdštejnskou zahradu.

Miriam Holubcová,
pastorační asistentka

Charita Šternberk

HRADIŠŤAN & Jiří Pavlica

X. BENEFIČNÍ KONCERT
pod záštitou starosty města Šternberka
Ing. Stanislava Orsága

POZVÁNKA
25 LET CHARITY ŠTERNBERK
24. ZÁŘÍ 2016 V 16.00
KOSTEL ZVĚSTOVÁNÍ PANNY MARIE ŠTERNBERK

Vstupné: děti do 6 let zdarma, od 6 do 15 let 150 Kč
dospělí na místě 350 Kč, předprodej 300 Kč

Předprodej ve Šternberku:
Městské informační centrum, Horní náměstí 2
Charita Šternberk, Opavská 13
Expozice času, ČSA 19
Kulturní dům, Masarykova 20

Další program: 23. září 2016 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ střediska Šternberk, Uničov, Litovel od 9.00 - 15.00

Slavnostní mše sv. v kostele Zvěstování Panny Marie v neděli 25. září 2016 v 10.30 s televizí NOE

Oblastní charita Uherský Brod**Příspěvek od Nadace SYNOT pomůže Centru potravinové a materiální pomoci**

Uherský Brod - Příspěvek ve výši 20 000 korun věnovala Nadace SYNOT v létě v rámci sociálního a zdravotního grantu Oblastní charitě Uherský Brod. Příspěvek je určen na provozní náklady Centra potravinové a materiální pomoci. Tam hledají nejčastěji pomoc matky samoživitelky s dětmi. Smlouvy o příspěvku převzali obdarovaní na slavnostním večeru uspořáda-

ném společností SYNOT v úterý 12. července v uherskohradištské Redutě. „Centrum potravinové a materiální pomoci slouží lidem v akutní sociální nouzi. Lidem, u kterých už sociální systém vyčerpal všechny možnosti podpory. Pracovníci sociálního odboru posílají tyto žadatele o pomoc k nám, na Charitu. My jim můžeme, kromě jiného, nabídnout pomoc v podobě potravin,

případně i hygienických potřeb a dalšího základního drogistického zboží. S žadatelem jeho situaci konzultujeme a snažíme se společně najít efektivní řešení. Mezi žadateli nejčastěji figurují matky samoživitelky s malými dětmi,“ upřesnil vedoucí Centra potravinové a materiální pomoci František Bílek. Potravinové centrum provozuje Oblastní charita Uherský Brod nad rámec svých pracovních povinností a tak i peníze na provoz centra si shání „vlastními silami“, nejčastěji od sponzorů a podobně. „Jsme za příspěvek Nadace Synot velmi vděční a jsme rádi, že nám získané prostředky pomohou při provozu tohoto důležitého centra. O služby brodského Centra potravinové a materiální pomoci je totiž stále větší zájem,“ poznamenal ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

20 000 korun od Synotu putuje na Charitu.

Foto: Obl. charita Uher. Brod

Boj o život. V Charitě je možné cokoli

Uherský Brod – Příběh na hranici života a smrti se nedávno odehrál v Nízkoprahovém denním centru Sv. Vincence Uherský Brod (NDC). Tuto sociální službu Oblastní charita Uherský Brod otevřela v roce 2010 a pomáhá díky ní osobám bez přístřeší. Charitní pracovníci řeší ve službě nejrůznější sociální problémy a v některých případech také problémy, které sice život přináší, ale Zákon o sociálních službách je neřeší. Jeden takový příběh prožili uherskobrodští charitáři na vlastní kůži ve službě. Jeden z klientů trpí epileptickými záchvaty, pár jich prodělal i přímo během charitní služby. Nedávno muže ochromil záchvat znovu, spadl však při něm ze židle a došlo u něj k zástavě dechu. Pracovnice služby okamžitě zareagovala a ihned muži poskytla kardiální resuscitaci, kterou prováděla až do příjezdu rychlé zdravotnické pomoci. Situace byla velmi vážná, muž byl totiž v ohrožení života. Po příjezdu zdravotníků pracovníci služby klienta předali do jejich péče. Druhý den zjišťovali v nemocnici mužův zdravotní stav a zjistili, že mu

dál jde o život. Ležel v kómatu na anesteziologicko-resuscitačním oddělení.

Minuly tři týdny. Zdravotní stav klienta Charity se za tu dobu natolik zlepšil, že jej z nemocnice propustili „domů“. Tento klient však domov nemá. Prostředím, kde získává podporu, pomoc a bezpečí, je právě Charita. Tamní pracovníci měli velkou radost, když se muž po třech týdnech objevil v jejich dveřích „živ a zdrav“. Přišel poděkovat personálu NDC za záchranu života, protože mu lékaři sdělili, že nebýt kvalitně provedené první pomoci, tak by pravděpodobně nebyl mezi živými. I takové dramatické situace přináší život při charitní práci, při péči o spoluobčany v nouzi. Díky odborné zdatnosti, připravenosti a pohotovosti pracovníků Charity se podařilo zachránit lidský život.

Veronika Bartončíková,
sociální pracovnice NDC sv. Vincence Uherský Brod

Senioři v Horním Němčí se bavili u pétanque

Horní Němčí - Příjemné letní počasí na začátku července přímo vybízelo k vycházkám a venkovním hrám. Pozadu nezůstávají v podobných činnostech ani senioři. Pracovníci Centra seniorů proto pro své klienty uspořádali „pétanquové odpoledne“, které se konalo na zahradě Domu s pečovatelskou službou v Horním Němčí.

Pétanque je společenská hra, která vznikla ve Francii a je určena pro dvě 1–3 členná družstva, které se snaží umístit koule co nejblíže k cíli. Cíl tvoří dřevěná kulička, tzv. prásátko. Mezi seniory se tato hra těší velké oblibě. Odpoledne strávené při této hře bylo pro seniory vítaným zpestřením. Užili si krásné počasí, pohyb i společné povídání. Někteří se jen dívali, ale i tak dávali svou podporu kolegům najevo a dobře se bavili.

František Bílek,
vedoucí Centra seniorů

O napětí u pétanque nebyla nouze.

Foto: Obl. charita Uher. Brod

Na čtvrtém charitním táboře se kouznilo a čarovalo

Suchá Loz - Tři desítky budoucích studentů Školy čar a kouzel odjely ve středu 24. srpna autobusem z uherskobrodského nádraží do Suché Loze – areálu bývalého „Zbrojováku“. Nejprve dobrodružové museli získat svůj potrhaný zvací dopis, ve kterém se dočetli, co je vlastně čeká, a pak se už vydali na nástupiště 9 a ¾, odkud je Bradavický express přivezl do jejich školy snů.

Po rozdělení Moudrým kloboukem do kolejí – Nebelvír, Havraspár, Zmijozel a Mrzimor - se studenti pustili do učení, výroby školních uniforem a také pomáhali při obraně školy před zlem. Bylinkářství, péče o kouzelné tvory, aragogie, věštění z karet, vaření lektvarů a mnohé další předměty se staly jejich každodenním tématem. Když bylo potřeba, zachraňovali unesené profesory, bojovali se Smrtijedy, zaskočili za nemocné sovy, aby doručili poštu – zkrátka a dobře, byli skvělí! A aby to nebylo jen o studiu a práci, tak měli také možnost účastnit se famfrpálových turnajů, hodin krássoznalectví, tance a etikety, kouzelnického turnaje a na závěr to všechno oslavit na školním plese. Zkrátka a dobře, prváci

se osvědčili na výbornou, byť někteří věkem místo do školy patřili spíše do školky, nikdo nezůstal pozadu a užili si pět krásných společných dní.

V pátek studentská výprava vyrazila také na koupaliště do nedalekých Prasinek a večer si na ohni opekla bazilišky a špekoneš. Ve škole se děti také těšily z návštěv z vysokých míst – hned první den je přijel navštívit sám ministr kouzel Petr Houšť a v sobotu před školním plesem přijel otec Jiří Zámečník, se kterým se zúčastnily mše svaté v Březovém hájku, při západu slunce.

Poděkování patří všem dětem za parádní atmosféru, i všem dobrovolníkům, kteří zajišťovali hladký chod programu a celého tábora. Za podporu při přípravě i realizaci tábora je třeba poděkovat i ministrovi kouzel, tedy řediteli Oblastní charity Uherský Brod. Díky také všem, kteří jakkoliv pomohli.

**Minerva McGonagallová,
ředitelka Školy čar a kouzel
(Jana Haluzová)**

Oblastní charita Uherské Hradiště

Senioři se prošli v moravských lázních

Seniory přivítaly na výletě rozkvetlé Luhačovice.

Foto: Archiv Obl. charita Uher. Hradiště

Luhačovice - Zažít atmosféru lázeňského města se vydali 21. července senioři z uherskohradištského Centra denních služeb do Luhačovic. Obdivovali tamní architekturu, ochutnali Vincentku a byli svědky natáčení seriálu.

Při procházce zdejší kolonádou upoutal pozornost seniorů Jurkovičův dům, který je kulturní památkou a je dílem známého architekta Dušana Jurkoviče. Ten se podílel na charakteristickém rázu města. Právě v blízkosti Jurkovičova domu měli senioři možnost neplánovaně zhlédnout natáčení nového televizního seriálu Četníci z Luhačovic. Výlet počítal také s ochutnávkou nejznámějšího minerálního pramene Vincentka. K příjemnému završení dne přispělo také slunečné počasí a chutný oběd v nedalekém hotelu.

**Jitka Jánská,
Oblastní charita Uherské Hradiště**

Charita Vsetín

Dobrovolník Šimic: v problémových rodinách většinou chybí správná mužská autorita

Vsetín - Chemik z povolání Miroslav Šimic (28 let) z Hovězí působí jako dobrovolník Charity Vsetín už pár let. Jaké to je trávit čas s dětmi ze sociálně slabých rodin, a být jim vzorem se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Mirku, můžete nám říct, jak dlouho jste registrovaným dobrovolníkem a jak jste se vůbec k dobrovolnictví jako takovému dostal?

Dobrovolníkem jsem od svých 15 let, registrovaným pak od 18 let, celkově dělám dobrovolnictví v neziskových organizacích už 13 let. Začínal jsem se skauty v organizaci YMCA v Ústí nad Labem.

Vybral jste si poměrně náročnou práci s dětmi a mládeží nízkoprahového zařízení ZRNKO, které se zaměřuje na volnočasové aktivity pro děti a mladé lidi ohrožené společensky nežádoucími jevy, často ze sociálně vyloučených rodin. Co je konkrétně náplní Vaší služby a jak často do ZRNKA docházíte?

Cílem je věnovat se uživatelům nízkoprahového centra co se týče náplně jejich volného času (hry, soutěže, sport), ale také jim poskytnout dobrý vzor. V rodinách našich klientů často schází správná mužská autorita a kluci v pubertě potřebují k někomu vzhlížet, mít v někom svůj vzor. Navíc pracovníci ZRNKA jsou ženským kolektivem, takže tak trochu doplňují tuto mezeru. Nedocházím však jen do ZRNKA, ale věnuji se též doučování dětí v matematice, fyzice a chemii v mimoškolní přípravě SIDERA. Přicházím podle potřeby a podle toho, jak mi to časově vychází – většinou jedenkrát týdně nebo jednou za dva týdny.

Z čeho jste měl v poslední době největší radost?

Největší radost jsem měl z akce, kterou jsem pro klienty NZDM ZRNKO zajišťoval, a to byla nedávná návštěva Hasičského záchranného sboru ve Vsetíně. Děti měly možnost vidět zkoušku záchranné techniky, to, jak funguje vysokozdvíhací plošina, jak jezdí nahoru a dolů, jak se otáčí, měly možnost si i některé věci vyzkoušet, vlézt do auta, prostě si to užívaly. Byl bych rád, kdyby se v budoucnu podařilo zajistit podobný výjezd i do hlavní centrály HZS ve Zlíně, kde mají daleko větší vozový park, včetně chemických vozidel a vozidel s horolezeckou technikou.

Nastala někdy i nějaká náročnější situace, kterou jste musel řešit?

Ano, bylo to při návštěvě městských lázní, kdy jeden z našich chlapců málem způsobil úraz jiné osobě nedodržením bezpečnostních předpisů. Naštěstí se tomu podařilo včas zabránit. Druhá situace nastala v klubovně, kdy došlo k slovní agresivitě vůči mně ze strany uživatelů. I tuto nepříjemnou situaci se podařilo zvládnout a chlapce usměrnit.

Jaká je spolupráce s vedoucí a ostatními pracovníci NZDM ZRNKO a mimoškolní přípravy SIDERA?

Je to výborný kolektiv. Veronika (vedoucí) je nadšenec, holky Terka a Liduška jsou mladé, plné elánu, práce je skutečně baví, takže nacházíme společnou řeč, výborně komunikujeme. Rovněž paní Maruška, která je o generaci starší, je skvělá, má úroveň a velký respekt, moc si jí vážím a také díky jejímu přístupu k lidem se do práce těším.

V čem vidíte smysl dobrovolnické činnosti?

Důležité je, aby vám ta práce něco přinášela. Tím vůbec nemyslím finance nebo nějaké materiální výhody. Mě těší, že to, co znám a umím, mohu někomu předat, mohu tím někoho obohatit, vybavit ho do života. Důležitá je komunikace a diskuze – když s těmi lidmi komunikujete, můžete je motivovat k lepšímu životu. A to mi přináší radost, nabíjí energií, pomáhá uvolnit se, odreagovat od běžných starostí.

Co byste řekl někomu, kdo uvažuje o tom stát se dobrovolníkem?

Myslím si, že je důležité, aby si každý našel i v dobrovolnictví svůj „obor“, který mu nějakým způsobem vyhovuje, sedne. Existuje celá škála činností, do kterých je možné se zapojit.

Člověk, který zkouší dobrovolnictví poprvé a zjistí, že mu z nějakého důvodu konkrétní aktivita nevyhovuje, by se neměl nechat hned odradit, ale zkusit to někde jinde. Měl by být nad věcí a činnost by mu měla přinášet radost, v žádném případě by ji neměl prožívat jako nepříjemnou povinnost.

Děkuji Vám za rozhovor a přeji, ať Vám chuť nezištně pomáhat druhým vydrží po celý život.

**Marta Koňářiková,
Charita Vsetín**

Letní prázdniny v Zrnku: graffiti, pečení pizzy i sedm divů světa

Vsetín – Zábava ve Večerním klubu odstartovala letní prázdniny v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrnko při Charitě Vsetín. Mladí účastníci sprejovali graffiti a také zhlédli film. Červenec provázelo téma Kulturní dědictví. Srpen patřil volnému času.

Charitní pracovníci zasvětili mladé do fungování UNESCO, přiblížili jim sedm divů světa a především české památky. Prohloubili tak své znalosti z historie, zeměpisu a také zlepšili svou orientaci v mapách. Červencová horka zpříjemnila mladým i dětem zmrzlinová pochoutka, kterou si sami vyrobili.

13. červenec proběhl ve znamení turnaje v pétanque. 20. července následoval filmový maraton, který potěšil jak mladší, tak i starší návštěvníky Zrnka. 21. července si zase užili dlouho plánovanou a očekávanou exkurzi do nízkoprahového centra pro děti a mládež v Novém Jičíně. Uživatelé poznali při vycházkách město, seznámili se s novými lidmi a zjistili, jaké aktivity probíhají v zařízení podobného typu. V červenci navíc přibyl v klubovně na zdi malovaný strom života, na který návštěvníci Zrnka později přidají své fotografie a také fotografie pracovníků.

Po sportu chutná pizza

Druhou polovinu letních prázdnin zahájila beseda na srpnové téma: Já a volný čas. Mladí se celý měsíc věnovali sportovním aktivitám, například turnaji v basketbalu, který měl vysokou hráčskou účast. Tvořili také zvířátka z FIMO hmoty. Dne 15. srpna připravovali pizzu ala Zrnko. Uživatelé se zapojili do její přípravy a pečení a na závěr si na své pizze pochutnali. 17. srpna se uživatelé zúčastnili fotbalového turnaje v Lipníku nad Bečvou, odkud si přivezli bronzové medaile a spoustu zážitků. 25. srpna je čekal „výlet“ do aquaparku ve Frenštátu pod Radhoštěm. Vyzkoušeli si všechny tobogány, bazény, vířivku a skvěle se bavili jak při plavání, tak při cestování vlaky a autobusy. Návštěva aquaparku byla rozloučením se s prázdninami. Uživatelé

se však mají na co těšit i během školního roku a následujících měsíců. Sportovní fanoušky potěší pravidelné návštěvy tělocvičny a příznivce hudby zaujme výuka hry na klavír. Čeká je i soutěž ve zpěvu a také Den otevřených dveří Zrnka, který připadne na 19. září. Čtenáři, jste srdečně zváni.

*Tereza Liňová,
sociální pracovník, Charita Vsetín*

Charita Zlín

Chcete Charitu Zlín podpořit a nevíte jak? Zkuste „utrácet“ pro nás

Zlín - Existuje možnost podpořit Charitu, která nic nestojí. Pokud nakupujete na internetu, můžete si svůj oblíbený e-shop najít na portálu GIVT.cz, vybrat si neziskovou organizaci, kterou chcete podpořit, tedy CHARITU ZLÍN, a pak už jen nakupovat, jak jste zvyklí. Část z útraty pak putuje na konto zlínské Charity, aniž byste zaplatili cokoliv navíc.

Pokud se bojíte, že při nakupování na GIVT zapomenete, stáhněte si aplikaci, která Vám to připomene. Za podporu děkujeme všem dosavadním i budoucím dárcům. Věřte, že Vaši vstřícnosti si velmi vážíme.

*Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Pomáhej pohybem s mobilní aplikací EPP od Nadace ČEZ a podpoř nás!

Charita Zlín

S charitativní mobilní aplikací **EPP** podpoříte dobrou věc vlastní aktivitou. Pomáhat můžete pohybem, který vás baví – běh, chůze, jízda na kole, bruslení...

V **EPP** najdete vždy přehled aktuálně podporovaných projektů a získáváte body pro ten, který si vyberete. Nadace ČEZ převede body na peníze a ty organizacím věnuje. **Každý bod se počítá.**

Aplikace je určena pro mobilní telefony s OS Android, iOS a Windows.

www.pomahelpohybem.cz

Pan Vojtěch Blaha má zase jiskru v oku. Díky Domovince

Můj tatínek v Domovince doslova rozkvetl. Byla jsem šťastná, když jsem slyšela o jeho podnětně prožitém dni. Celý život prožil věrně v křesťanské víře a velmi ho těšily i všechny bohoslužby a modlitby, které dávají stáří, jeho bolestem a problémům z hlediska věčnosti smysl. Uvědomovala jsem si, jak mnoho Vaše zařízení dělá nejen pro klienty, ale zejména pro rodinné příslušníky. Tatínek vzpomíná s láskou a vděčností.

V úctě a obdivu Milada Baumannová

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárce.

*Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Otec malého Františka našel v azylovém domě maximální oporu

Po rozvodu jsem zůstal sám se synem. Pak jsem ztratil práci, dostal se do finanční tísně a přišel o bydlení. Nezbylo nic jiného, než požádat o přijetí do azylového domu. Zpočátku jsem měl obavy, ale ty se brzo rozptýlily a můj život, a tím i život mého syna, dostal směr a cíl. Bylo toho hodně na zařizování a sám bych to tak snadno nezvládl. Sociální pracovníce mi velmi pomáhaly, což dobře působilo i na syna. Ještě jednou jim za vše děkuji.

Františkovův táta

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárce.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Královské dary pomáhají. I v létě

Zlínko - Těžká mozková příhoda. To byl začátek následných, nejen zdravotních nesnází pana Josefa, který ještě ani nedospěl do důchodového věku. Jedním z důsledků jeho vážného zdravotního stavu bylo omezení způsobilosti k právním úkonům, proto mu úřady ustanovily opatrovníka. Paprskem naděje na stabilizaci, snad i zlepšení zdravotního stavu, byl jemu i jeho blízkým specializovaný rehabilitační pobyt v Podkrkonoší. Ten mohl pan Josef navštívit díky finanční podpoře z Tříkrálové sbírky. Děkuje králům i dárcům!

Jste to právě vy, kdo také potřebuje pomoc? Či je to někdo z Vašeho okolí? Ozvěte se nám. Během celého roku je námi realizována v regionu Zlínko tak zvaná přímá pomoc potřebným, kdy z výtěžku sbírky velkou část poukazujeme na materiální pomoc například právě těm, které postihly nenadálé zdravotní nesnáze, či osobám s handicapem.

V případě potřeby jiné, než materiální těm, kteří se na nás obrátí, vyjdou vstříc sociální pracovníci Občanské poradny zlínské Charity, která poskytuje anonymní odborné sociální a psychologické poradenství. Prioritou služby je myšlenka, že lidé mající problémy nejsou na ně sami. Snahou služby je uživatele motivovat k aktivnímu řešení jejich krizové situace, nikoliv za uživatele situaci řešit. O tom, že se to daří, vypovídá poděkování uživateli, například prázdninový dopis od paní Julie:

Pane Hanke, tímto bych Vám chtěla poděkovat za Vaši pomoc. Díky Vám jsem dostala práci. Pomáhal jste mi hledat inzeráty, doprovázel mě na pohovory. S Vaší pomocí jsem to nevzdala. Mockrát Vám děkuji.

Občanskou poradnu Charity Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárce.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka a koordinátorka sbírky

S laskavými pečovatelkami je pro paní Jarmilu Jančovou vše lehčí

Potkalo mne, žel Bohu, vážné onemocnění. Nemohla jsem zůstat doma sama. Ale pomoc přišla. Pečovatelky mne navštěvují dvakrát denně a pomáhají mi zvládat úkony, které sama nemohu absolvovat. Mnohým z nás se těžce přijímá pomoc druhých, ale životní situace nás k tomu stejně přinutí. Stáří a nemoci si nevybírají. Čekají skoro každého z nás, i když málokdo čeká je. S laskavými charitními pečovatelkami je to ale lehčí.

Jarmila Jančová

Charitní pečovatelskou službu finančně podporují Zlínský kraj z programů Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016 a Zajištění priorit na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárce.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Veřejná sbírka pro Anetku je otevřena již deset let

Do jednoho milionu schází... Anetce byla brzy po narození diagnostikována spinální svalová atrofie. Jde o onemocnění, kdy buňky degenerují a svaly atrofují, tedy ubývají a slábnou. V případě Anetky jde o svaly celého těla. Tedy i ty, které napomáhají dýchání či příjmu stravy. Co je pro zdravé osoby běžné, je pro Anetku nemožné. Proto potřebuje celodenní péči a finančně náročnou léčbu.

Za dobu konání sbírky se na samostatném účtu **179077146/0600** podařilo nashromáždit již **993 299** korun. Poděkování patří všem, kteří Anetku prostřednictvím Charity Zlín podporují.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka a koordinátorka sbírky

Setkání pečujících aneb „trápíte se s dekubity?“

Zlínsko - Pečujete o své blízké a jste již unaveni? Staráte se o člověka s handicapem a nemáte s kým sdílet svá trápení, ale i radosti a chvíle štěstí? Pečujete o nemohoucí rodiče a chcete se podělit o pocity, které prožíváte? S těmito otázkami jsme oslovili pečující a pozvali je k dalšímu společnému sdílení. Tentokrát s podtitulem: „trápíte se s dekubity?“

Nejen tento problém, ať už nastalý, či očekávaný, byl při setkání zmiňován. S tématem přítomné seznámila a na následné otázky odpovídala vedoucí ošetrovatelské služby Soňa Jarošová. Nemalý

podíl na předávání nabytých informací však měli samotní pečující, kdy jedna z přítomných se o svoji ležící maminku stará již šestnáct let! Za její vyslovená povzbudivá slova směřovaná k „nováčkům“ v oblasti péče o blízkého, jsme velmi vděční. Tématem „péče = emoční práce“, které jsme zvolili pro listopadové setkání, chceme upozornit na náročnost péče o blízkého člověka.

Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Tolik aktivit a pečení v EPPce chybí!

Zlín - Domovinka seniorům aneb „Není dobré, aby člověk byl sám“ - úspěšný projekt zlínské Charity, který Nadace ČEZ zařadila do EPP - pomáhej pohybem s mobilní aplikací Nadace ČEZ, byl díky méně i více zdatným sportovcům během pěti dnů naplněn. Za to patří všem velký dík. Zda přispěli i uživatelé služby, již není tajemstvím.

„Tak to nám hlava nebere. Tolik aktivit a pečení v EPPce chybí! Vždyť to je energie, než vymícháte a vyválíte těsto na vdolečky!“ Uživatelé služby tedy body nepřispěli, ale užili si opět jedny z mnoha krásných společných chvil.

Domovinka - centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, 2006-2016

Domovinka nabízí denní pobyt seniorům, pro něž není dobré, aby zůstávali sami doma v čase, kdy jejich blízcí jsou v zaměstnání. Služba dává seniorům jedinečnou možnost trávit část dne ve společnosti vrstevníků. Hlavním cílem centra je posílení schopností a dovedností seniorů, podpora jejich samostatnosti, aktivizace, motivace, pomoc při řešení osobních problémů, ale také duchovní podpora. To vše za podmínek individuálního přístupu, respektování soukromí, dodržování lidských práv a zajištění důstojného prostředí. Seniorům je během pobytu zajištěna strava, pitný režim, pomoc při osobní hygieně. S nadšením jsou seniory přijímány výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti, jako například cvičení paměti, hry, soutěže, relaxační a terapeutická cvičení, tělesná cvičení, jízda na rotopedu, mezi oblíbené patří ruční a výtvarné činnosti, ale také pomoc při domácí práci, konkrétně pečení, a následná degustace, koláčů. V nabídce centra nechybí přednášky, ukázky zájmových aktivit či krátké procházky v zahradě. V rámci reminiscence navštěvují pracovníci se seniory zajímavá místa na Zlínsku, kdy se jim při přímém kontaktu se známým prostředím vybavuje hodně vzpomínek, což je jeden z osvědčených způsobů trénování mozku.

Prostředky získané z EPP - Pomáhej pohybem s mobilní aplikací Nadace ČEZ, jež je nástrojem, díky němuž má její uživatel možnost vlastním aktivním pohybem určovat, které projekty a v jaké

výši má Nadace ČEZ finančně podpořit, budou využity na pokrytí provozních nákladů služby, jež je denně profesionálně poskytována deseti seniorům.

Sociální službu dále finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárcei.

***Pavla Romaňáková,
projektová manažerka***

Poděkování

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charita Zlín je někdy 'bez dozoru' vedoucí služby...
Děkujeme Michaela Blahové za její mnohaleté dárcovství.

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita ČR poskytuje materiální a zdravotnickou pomoc uprchlíkům v Aténách, i díky krizovému fondu

Z pověření Charity ČR doručila Diecézní charita Brno od ledna letošního roku do Řecka 17 tun materiální pomoci pro uprchlické tábory. Hlavním příjemcem pomoci je partnerská organizace Charita Řecko, největší sociální klinika v Aténách (Metropolitan Community Clinic Helliniko) a zdravotnická organizace Fair planet. Ve spolupráci s poslední ze zmíněných organizací Charita také začala vysílat studenty Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně na pomoc uprchlíkům v Aténách. Aktivitu finančně podpořil krizový fond Charity ČR částkou 138 000 Kč.

Přestože základním posláním Charity ČR je poskytování sociálních služeb lidem v nouzi v tuzemsku, s integrací uprchlíků a cizinců má již dlouholetou zkušenost. Humanitární pomoc v rámci současné uprchlické krize poskytuje Charita od září 2015 na celé Balkánské trase. Doposud krátkodobě působila v Maďarsku, Chorvatsku, Srbsku a Makedonii, dlouhodoběji ve Slovinsku a nyní v Řecku. Celkově do této pomoci investovala více než milion korun, doručila 300 tun materiální pomoci a vyslala do krizových míst na hranicích přes 100 pracovníků a dobrovolníků. Materiální pomoc, kterou Charita dodala do Řecka během letošního roku, zahrnovala zejména trvanlivé potraviny, obuv, oša-

cení, hygienické potřeby, dětské pleny a kojenecké mléko. Díky zásobám z České republiky může řecká Charita a její pobočka v Aténách denně poskytnout uprchlíkům nejméně 400 porcí vařeného jídla. Mimo to připravila pro migranty šatník, dětský koutek a hygienický servis. Druhou část humanitárních balíčků tvořil zdravotnický materiál a léky.

Aktivita pro pomoc uprchlíkům v Řecku byly podpořeny z krizového fondu Charity ČR částkou 138 000 Kč.

Kromě zmíněných zásilek pomáhají situaci zvládnout také čeští studenti medicíny a ošetrovatelství. Jejich působení v ordinaci uprchlického tábora v Helliniko je konkrétním naplněním nedávno podepsaného memoranda o spolupráci mezi Diecézní charitou Brno a Masarykovou univerzitou.

„Pomáhat lidem je pro mě přirozená věc. Jsem si jistá, že získáme cennou zkušenost, a těší nás, že můžeme být svými poznatky někomu užiteční,“ uvedla studentka medicíny Martina Žižlavská, která se účastnila prvního výjezdu mediků do uprchlického tábora v Aténách – Helliniko.

Charita Česká republika

Olomoučtí dárci přispěli na opravy sirotčince v Ulánbátaru

Olomouc, Ulánbátar - Peníze získané z benefiční akce Adventní věnce Charity Olomouc pomohly sirotčinci v mongolském Ulánbátaru. Stovky dárců z Olomoucka darovaly zakoupením věnce na pomoc opuštěným dětem v dětském domově Verbist Care Center 59 104 korun. Peníze budou využity na opravu poškozeného zdiva po zatékání přímo v interiéru sirotčince.

Stovka dobrovolníků ze 7 farností olomouckého děkanátu a dalších subjektů se letos zapojila do výroby adventních věnců pro dobročinné účely. „Každý rok se v adventní době snažíme získat nějaké finanční prostředky na pomoc misijnímu sirotčinci Verbist Care Center v mongolském Ulánbátaru. Jde již o pátou akci tohoto druhu,“ vysvětlila koordinátorka Milada Malíšková z Charity Olomouc.

Posláním Verbist Care Center je zajištění základních lidských práv sirotkům, opuštěným nebo zneužívaným dětem. Centrum bylo založeno v roce 1995 Kongregací Panny Marie a dětem poskytuje potřebné zázemí, jako je přístřeší, jídlo a vzdělávání. „Peníze budou využity na opravy interiéru dětského domova, kde došlo k poškození zdiva po zatékání. Opravy proběhly v srpnu, kdy bylo v objektu volno, a děti se nacházely mimo Ulánbátar,“ uvedl Evžen Diviš, programový manažer Charity pro Střední Asii, který koncem července předal výtěžek z olomoucké benefiční akce přímo na místě.

V hlavním městě Mongolska, kde zima trvá až osm měsíců a teploty dosahují i minus 40 stupňů Celsia, žije na ulici asi

Dárci podpořili dětský domov v Ulánbátaru.

Foto: Archiv Charita Olomouc

2 000 dětí, v celém Mongolsku pak dvakrát tolik. V sirotčinci Verbist Care Center se starají aktuálně o 48 sirotků. Spolupráce s Charitou Olomouc byla navázána v roce 2010. „V příštím roce by sirotčinec případnou finanční podporu využil na pokrytí části provozních nákladů, které se zvyšují,

a jejich pokrytí je v tamní oblasti velkým problémem,“ dodal Evžen Diviš.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Osmičlenná haitská rodina má kde bydlet

Gonaïves - Alliette a její příbuzní z haitského Gonaïves konečně stráví noci v bezpečí. Díky Arcidiecézní charitě Olomouc a jejím partnerkám - sestrám z řádu sv. Josefa, které pomáhají přímo v terénu, si postavili dům. Charita přispěla zejména na stavbu střechy, a to pěti sty americkými dolary. Alliette přišla ve svých třinácti letech o matku, musela se tak postarat o nemocného otce, bratra a čtyři sestry. „Je to tvrdě pracující mladá žena, která má nyní i manžela a dvouletou dcerku. Rodina se snaží splácet nejrůznější výdaje, ale koupit si půdu, materiál a postavit dům, to je pro ně nemožné,“ nastínila situaci v rodině Haitňanů Renee Quadros, která v Gonaïves vede zdravotní centrum a školu. Podle ní Alliette s rodinou ušetřili před třemi lety peníze, zbylé si vypůjčili a koupili kousek půdy v části města, kde je levnější. Od té doby s pomocí sester staví dům.

Dům bez střechy není domovem. Své o tom ví i Arcidiecézní charita Olomouc, prostřednictvím které mohou čeští dárci

přispět Haitňanům na střechu nad hlavou. Například plechová střecha, která na rozdíl od běžné rákosové odolá hurikánům, je pro Haitňany nedostupná. „Alliette a její rodině jsme přispěli pěti sty americkými dolary. Zastřešili jsme tak dům se dvěma pokoji, malou kuchyní a jedním otevřeným prostorem. Uvnitř bude bydlet celkem osm lidí,“ přiblížila koordinátorka projektů na Haiti Klára Löffelmannová.

Alliette si pomoci cení. „Přespávali jsme v otevřené boudě a prožívali nejrůznější strasti. Díky vaší pomoci se konečně můžeme cítit v bezpečí,“ děkuje mladá haitská maminka.

Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá na Haiti již jedenáctým rokem. Kromě střech zprostředkovává tamním chudým obyvatelům i vzdělání (projekt Adopce na dálku) a v nejodlehlejších vesničkách i zdravotní péči.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Alliette a její příbuzní vymění boudu bez dveří za domek.

Foto: R. Quadros

MISE NA UKRAJINĚ - zápisky z cesty IV

Přes 2000 kilometrů napříč západní Ukrajinou najel pětičlenný tým Arcidiecézní charity Olomouc na přelomu března a dubna. Každý den na jiném místě - konference s řeckokatolickými kněžími, prohlídka prostorů jednotlivých Charit, doručení balíčků s obvazy, lékárníčkami a další pomocí či návštěva dětského domova a zapadlých vesniček. Co na cestě prožili?

Úterý 5. dubna – Lopatyn

Městečko se zhruba 3 600 obyvateli leží na trase děravých a nekvalitních cest. Jízda po takových silnicích se značně protáhne, i do Lvova a dalších blízkých měst. I zdejší obyvatelé se potýkají s ekonomickou krizí. Stát plánuje zredukovat lůžka na odděleních v lopatynské nemocnici nebo dokonce

i zrušit učiliště, kam se každoročně hlásí spousta místních chlapců. Lidé čekají, co se bude dít.

Chudým lidem z městečka pomáhají Olesya Župnik se svojí maminkou. Díky jejich fondu „Děti v nouzi“, na který přispívá i Arcidiecézní charita Olomouc, se naobědvají zdarma desítky školáků od 5. třídy základní školy. V den naší návštěvy se kolem jedenácté hodiny začínají u sídla spolku scházet. Uvnitř u stolů se nejdříve společně pomodlí, pak poobědvají. V jídelně panuje veselá atmosféra. Usměvavé paní kuchařky nandávají plné talíře boršče, po jídle si děti i zaspívají.

U „kulatého stolu“ se starostou

Poté, co děti opustí jídelnu, dorazí lopatynský starosta Oleg Mykytin. Zasedá ke stolu s ředitelem ACHO Václavem Ke-

prtem, humanitárním pracovníkem a řeckokatolickým knězem v jedné osobě Rostislavem Strojvusem a šéfem humanitárního oddělení Martinem Zamazalem. Olesya, která bdí nad lopatynskými dětmi a dalšími potřebnými, nastíní, že by bylo pro obyvatele městečka výhodné opravit první patro budovy sousedící s jejich sociálním centrem pro děti a zřídit tam ve spolupráci se státem prostor, kde by působila sociální pracovnice, kadeřnice či švadlena. „Něco podobného zřizuje stát v blízkém Radechově. My bychom zajistili zázemí a vybavení prostorů, stát by zaplatil zaměstnance,“ přibližuje vedoucí fondu pro děti v nouzi Olesya.

Ředitel ACHO Václav Kepř si myslí, že je třeba spíš podporovat iniciativu místních lidí. „Ti nejlépe vědí, co je v tomto kraji třeba,“ sděluje.

Podle lopatynského starosty však není ze zákona možné, aby podobné aktivity na Ukrajině provozovaly občansky aktivní spolky.

Koordinátor projektů na Ukrajině Rostislav Strojvus navrhuje, že by se pořízení zázemí pro potřebné mělo začít uskutečňovat po jednotlivých krocích. „Tento záměr je lépe realizovat po etapách. Nej dřív opravte střechu, pak vnitřní prostory, poté pokračujte dále. Budova nebude chátrat a vy už budete moct pomáhat potřebným. Důležité ale je, aby jednotlivé části tohoto projektu nebyly na sobě závislé,“ dodává. Vydáváme se na prohlídku centra pro děti. V přízemí se nachází útulná jídelna, kuchyň a sociální zařízení. Po dřevěných schodech vystoupáme do patra. Odtud se dá projít do diskutované sousední budovy, kde by měly vzniknout prostory pro sociálního pracovníka, švadlenu či kadeřnici. Nutné však je tuto budovu začít opravovat.

Středa 6. dubna - Lvov

Ve středu se zastavujeme v Caritas Lvov. Tamní ředitel nám nastiňuje situaci. I na obyvatele Lvova dolehla ekonomická krize. Nejvíce jsou potřeba zásoby plenek, jejichž cena se na Ukrajině vyšplhala příliš vysoko – 600 hřiven (tedy i korun českých). Lidé s nízkými platy kolem 1 500 - 3 000 hřiven si je nemohou dovolit. Dále je třeba podpořit a poskytnout pomoc autistům, kteří zůstávají vyčlenění na okraji společnosti.

Vydáváme se směr Bortnyky.

Středa 6. dubna - Bortnyky

Středeční odpoledne je tu. Zastavujeme v areálu dětského domova v nedaleké vesničce. Tentokrát jsme měli spolucestující. Ze Lvova jsme svezli tři chlapce, kteří tam studují. Na víkend však zavítali domů - do Bortnyk.

Naše dvoudenní setkání začalo fotbalovým zápasem, a to na místě, kam před léty naváželo hlínu pět set bryček. Na fotbalové hřiště tehdy přispěla právě ACHO. Nyní si charitáři s kluky kopli do míče. Konkurence byla veliká. Zápas zakončily hromy a blesky. Začala bouře, jak říkali kluci: "bleskovka".

Areál dětského domova pod vedením Ruslana Markiva vzkvátá. Kvetou jabloně a rušno je i u včelích úlů. Dva sklepy vyplňují téměř po strop zásoby brambor. V areálu nechybí ani zázemí pro dobytek, králíky, slepice.

V zahradě stojí hned několik budov. Jednou z nich je škola. Ve spodní části se děti a mladí učí ve dvou třídách. Provizorně. Budovu totiž ovládly před časem opravy. Opravuje se i první patro. Vznikne tam laboratoř chemie a další třídy.

Zvoní. Hodina začíná. Mladší žáci se blýsknou při matematice a ti starší probírají zeměpis, přesněji jaká pohoří se vzdouvají nad Krymem.

V zahradě stojí ještě jeden dům - království šestnáctiletého Volodji. Sklad plný náradí a věcí, které má opravit (mezi nimi mikrofón, mixážní pult, atd.). Zavedl nás také do místnůstky, kde všechny ty věci dává do kupy. Šikovné ručičky si poradí ještě s bicykly nebo rozbitými autosedadly. Klobouk dolů!

Kluci umí i vynikající šašlik. Měli jsme to štěstí, že jsme byli jejich hosty. Na rozloučenou. Mikrobús vyráží a za chvíli mizí za branou. Posádce mává ještě zdálky početná skupinka.

Čtvrtek 7. dubna - Kolomyja

Míříme do Kolomyje. Naše první zastávka v tomto městečku je na farmě. V současnosti tam začínají působit veteráni z války. Část úrody či to, co vzejde z chovu domácích zvířat, mohou využít pro své potřeby. Výtěžek z prodeje dalších darů, které farma vydá, poputuje na pomoc potřebným v tomto kraji.

Pátek 8. dubna – Kolomyja

Pátek v Kolomyji je dnem svátečním. Tamní Caritas se totiž nedávno přemístila do nových prostor, kde kromě zázemí bude fungovat například i internát pro postižené dívky. K této příležitosti jsme přivezli malý dárek. Šicí stroj, který si brzy vyzkouší děvčata v terapeutické dílně.

Po mši biskupa kolomyjského – černiveckého Vasyľa Ivasjuka následují oslavy s projekcí filmu, který přibližuje činnost Caritas Kolomyja. Kromě biskupa se ujímají slova i šéf kolomyjské Charity Serhij Tryfjak či ředitel ACHO Václav Kepřt, děvčata a další...

Sobota 9. dubna – Ivano Frankivsk

Sobotní dopoledne zahájí příjemné posezení s arcibiskupem a metropolitou ivanofrankivským Volodymyrem Vijtyšynem. Scházíme se na Caritas v Ivano Frankivsk.

Pak nás arcibiskup a metropolita provede katolickou školou, která byla nedávno opravena a nově vybavena. Navštěvuje ji asi šest set žáků, mezi nimi také potřební. V současnosti církev shání prostředky na další vybavení, například do učebny fyziky. Řeckokatolická církev tak chce Ukrajincům ukázat, že takto vybavená škola by mohla jednou být standardem i v této zemi. Tím navíc ukazuje tamní společnosti směr.

Prohlídku školy střídají ještě prohlídky špičkově zrekonstruovaného semináře a nemocnice.

Příjemné setkání uzavírá naši jedenáctidenní cestu po Ukrajině. Odpoledne se vydáváme zpět do Česka. Z prosluněné Ukrajiny přejíždíme do šedivého Polska, prší až domů - do Olomouce. Mise je ukončena téhož dne těsně před půlnocí.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

